

I nuläget får inte privatpersoner reda på tillräckligt mycket information för att bilda sig en uppfattning om huruvida produkterna, så som mjölk- och köttprodukter, är något som de vill stödja med anledning av miljö- och djurhänsyn. Privatpersoner är inte välkomna att se in i byggnader där besättningsdjuren vistas. Varken i ladugårdar eller i slakterier. Då de inte på något sätt kan se hur den enskilda produkten har producerats får de heller inte någon chans att bilda sig en noggrann uppfattning om den enskilde produkten.

Konsumenter borde ha rätt att få ut tydlig information om produktens ursprung. Detta innefattar var produkten har producerats och alla steg i hur den har producerats. Det vill säga hur födan till besättningsdjuren producerats och själva uppfödningen och slakten av besättningsdjuren. Även fast det finns regler och riktlinjer om hur besättningdjur ska och bör födas upp finns det vissa skillnader från gård till gård och slakteri till slakteri. Dessa skillnader utgörs av hur ladugårdarna är byggda, vilket foder de föds upp på, vilka rutiner de har, vilka redskap de använder och olika personlighetsdrag hos uppfödarna och skötarna på det olika gårdarna. Skillnaderna innefattar också annorlunda rutiner och redskap på olika slakterier och även skilda personlighetdrag hos personal på olika slakterier.

Då skillnader mellan olika ladugårdar och slakterier kan påverka besättningsdjuren, som produkterna består av, bör konsumenten ha rätt till att ta del av hur djuren föds upp och slaktas på respektive ladugård och slakteri.

För att konsumenten ska kunna ta ett ställningstagande om vilken produktion den vill bidra till måste den kunna erhålla tydlig information om själva produktionen. Detta kan lösas genom att privatpersoner ska få besöka ladugårdar och slakterier, med regler så att personal och djur inte störs i betydande utsträckning, och genom att införa lagar om att flera delar av produktionen ska spelas in och att konsumenter ska få ta del av dessa inspelningar.

